

[Viggo Starcke.]

direktoratet for vareforsyning bruge en sådan vilkårlig formulering, som aldrig har været offentliggjort?

Hele denne sag har et ganske mærkeligt forløb. Grunden til, at jeg har ønsket at få den belyst igennem en forespørgsel i stedet for gennem et spørgsmål i spørgetimen, er denne, at problemet, som den højtærede handelsminister ganske rigtigt siger, er så indviklet, men det er minsandten myndighederne, der har gjort det indviklet, for regeringens standpunkt ved tilbudet om friliste den 20. oktober var meget klart og var ikke indviklet. Jeg ved ikke, om den højtærede handelsminister vil tage ansvaret for at dreje regeringens synspunkt om i protektionistisk retning, men det er faktisk det, der vil ske. Den højtærede handelsminister sagde heroppefra, at det havde aldrig stået på friliste. Jeg har dokumenteret, at det har stået på friliste ifølge direktoratet for vareforsynings egne offentliggjorte meddelelser, og at det var den danske regerings hensigt at sætte det på friliste i dens tilbud til Paris. Endelig er det jo et faktum, at toldvæsenet ikke kan skelne mellem de to forskellige varer og bliver sat til at løse en umulig opgave.

Den højtærede handelsminister sagde, at en forudsætning for en frigivelse måtte være, at de udenlandske fabrikker ikke blev i stand til at konkurrere de danske fabrikker ud. Det er jo slet ikke det, sagen drejer sig om; der er jo slet ikke spørgsmål om at importere andre vulkaniserede såler. Sagen drejer sig om, hvorvidt man skal anvende det rene råstof, den rene råvare til gummisåler, fordi det ganske simpelt er det bedste; enhver yderligere forarbejdning af det forringer simpelthen varen og vanskeliggør dens brug.

Så tales der om, at de udenlandske fabrikker skulle have en toldbeskyttelse på 20—30 pct. af værdien. Jeg ved godt, at den højtærede handelsminister ikke ønsker, at de danske fabrikker skal have en lignende beskyttelse, men hvis man skal vente, til udlandet afskaffer sin toldbeskyttelse, kan man komme til at vente længe, og så er den faktiske beskyttelse, som den højtærede handelsminister er med til at give gummiindustrien, meget værdifuldere for gummiindustrien, end en toldsats ville være. Jeg ved ikke, om den højtærede handelsminister erindrer, at ved anden behandling af loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger fremdrog Bue Bjørner et eksempel med en gummifabrik, hvis aktier i september 1931 noteredes i en kurs af 10, men som se-

ner, dels efter toldlovens revision, dels efter valutacentralens indførelse, røg op i løbet af ganske kort tid, således at de fornylig noteredes til en kurs, ikke af 10 men af 291, hvilket betød, at en mand, som før valutacentralens oprettelse f. eks. havde anbragt 10 000 kr. i gummiaktier, ville have kunnet få en gevinst på $\frac{1}{2}$ mill. kr. alene på den konto. Det er det, der foregår, og det er den jævne, forbrugende befolkning, som dels må tage ulemperne, dels må betale den glubske avance, som den toldbeskyttede industri tager.

Jeg vil derfor alvorligt henstille til den højtærede handelsminister at overveje sagen endnu en gang og klart og energisk erklære, at selvfølgelig står handelsministeren på det samme standpunkt, som regeringen stod på den 20. oktober, at rågummi skal sættes på friliste; for det vil være en meget farlig politik overfor udlandet og Marshallmyndighederne med den ene hånd at give et tilbud og så med den anden hånd at tage det tilbage igen.

Anker Lau: Den højtærede handelsminister var inde på de forhandlinger, vi har haft i vareforsyningsudvalget om denne sag, og det er årsagen til, at jeg har bedt om ordet, for jeg er ikke sikker på, at jeg har helt den samme erindring om forhandlingerne der, som den højtærede handelsminister har givet udtryk for.

Selve den vare, det drejer sig om, er et eksempel, som viser, hvor forkert vi ofte bærer os ad herhjemme ved for enhver pris at ville lave alting selv her i landet. Denne vare laves af en råvare, som man kan bruge ganske som den er. Den produktion, der her finder sted, er forsåvidt ganske overflødig; gummiet bliver derved både dårligere og dyrere efter de sagkyndiges udsagn. Spørgsmålet er altså, om man skal opretholde en produktion, som må hvile tungt på de danske forbrugere.

Der er nogle enkelte punkter i sagens gang, som jeg synes har værdi for den rigtige bedømmelse af den. For det første foreligger der generaltolddirektoratets bekræftelse på, at der her er tale om rågummi. Det er uomtvisteligt, det foreligger skriftligt. For det andet foreligger der den første meddelelse om frilisten, som blev udsendt af Grosserer-Societetet den 28. oktober, hvori der udtrykkelig står: uforarbejdet gummi, herunder rågummi i plader (undtagen færdige plader til såler o. lign.). Der kan altså ikke være tvivl om, at her er såler undtaget, det står der klart. Så kom Bue Bjørner og jeg i vareforsyningsudvalget